

Nr 169.

Av herr **Bengtsson m. fl.**, angående storleken av blinda tillkommande folkpension.

Enligt nuvarande bestämmelser angående lagen av den 28 juni 1935 om folkpensionerna åtnjuta icke de blinda någon pension, emedan de av staten uppbära ett årligt belopp av 500 kronor i blindhetsersättning. Denna grupp av människor får således ej någon delaktighet i eller glädje av den nya förbättrade lagstiftningen angående folkpension.

Då de blindas hela liv, frånsett den hårdaste lott som någon människa fått, oftast därtill är fullt av försakelser samt ekonomiska bekymmer, äro de i behov av så mycket mera omvårdnad än en som kan se och reda sig själv och även i viss mån skaffa sig inkomst, så länge hans kroppskrafter det tillåta. Då är det väl endast en humanitär skyldighet från statsmakternas sida att försöka göra dessa beklagansvärda människors liv något tryggare genom att söka bereda dem en relativt ekonomiskt bekymmersfri ålderdom, vilket nu kan låta sig göra genom att de, oavsett sin blindhetsersättning från staten å 500 kronor årligen, likväl erhålla full folkpension. Det belopp, som ett bifall härtill skulle komma att kosta staten, är säkerligen förhållandevis ringa, då det enligt uppgift blott berör cirka 3,100 personer, men kanske rent av det mest behjärtansvärda av alla anslag.

Vi få därför vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring i gällande lag angående folkpensionering, att blinda erhålla full folkpension oavsett av dem erhållna blindhetsersättning.

Stockholm den 20 januari 1937.

Emil Bengtsson.

Verner Hedlund
i Östersund.

I. Pettersson,
Rosta.

Aron Gustafsson,
Lekåsa.

Gust. Pettersson
i Hällbacken.

L. A. Björklund.

Oscar Osberg.

David Larsson.

Albert Johansson.

Folke Kyling.

J. W. Mårtensson.

